

بررسی تحلیل عاملی و ساختاری «نگرش به پژوهش» و رابطه آن با خود ناتوانسازی و خوداثربخشی در میان دانشجویان کارشناسی ارشد

ناصر یوسفی^۱

ناصر شیربگی^۲

صالح صالحی^۳

چکیده

هدف: هدف عمله پژوهش حاضر تحلیل عاملی تأییدی "نگرش به پژوهش" و رابطه آن با خود ناتوانسازی و خوداثربخشی سازی در میان دانشجویان کارشناسی ارشد ترم آخر دانشگاه کردستان بود. روش: طرح پژوهش از نوع پژوهش همبستگی است (تحلیل عاملی به شیوه چرخش متمایل از نوع ابلیمین مستقیم و تحلیل عامل تأییدی برای اعتبار ابزار و همبستگی برای رابطه بین متغیرها بود). حجم نمونه برای تحلیل عاملی و تأییدی و برای بررسی رابطه "نگرش به پژوهش" و با خود ناتوانسازی و خوداثربخشی سازی ۴۰۰ نفر بود که از بین کلیه دانشجویان کارشناسی ارشد که در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ مشغول به تحصیل در دانشگاه کردستان بودند، به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند و مقیاس‌های نگرش به پژوهش، پرسش‌نامه ملاک خوداثربخشی و مقیاس‌الکوهای یادگیری سازگار (برای ناتوان سازی) در پژوهش را تکمیل نمودند و داده‌ها به روش تحلیل عاملی به شیوه چرخش متمایل از نوع ابلیمین مستقیم و تحلیل عامل تأییدی و ضریب همبستگی رگرسیون تجزیه و تحلیل شد. نتایج: نتایج به دست آمده از روش تحلیل عاملی به شیوه چرخش متمایل از نوع ابلیمین مستقیم، پنج عامل نگرش به پژوهش را نشان داد و با تحلیل عامل تأییدی آن‌ها برازش شدند. ضرایب پایایی همسانی درونی از جمله آلفای کرونباخ و تصنیف برای ۳۰ ماده و پنج عامل (به ترتیب با مقدار ۰/۸۹، ۰/۸۷ و ۰/۰۰) بدست آمد. همچنین، ضرایب پرسش‌نامه نگرش به پژوهش با پرسش‌نامه خوداثربخشی و خود ناتوان سازی در پژوهش به ترتیب (۰/۵۱ و ۰/۴۳) بدست آمده است که در سطح ($p < 0.001$) معنادار است. به علاوه، تحلیل تی تست نشان داد که بین دانشجویان دختر و پسر تفاوت وجود ندارد. نتیجه گیری: نتایج بدست آمده از تحلیل عاملی با تحقیقات پیشین همانگ است و با توجه به روایی و پایایی پرسش‌نامه نگرش به پژوهش از آن می‌توان در محیط‌های پژوهشی و دانشگاهی استفاده کرد و با تأکید بر نگرش مثبت به تحقیق از خود ناتوان سازی در انجام کارهای پژوهشی کاست و بر میزان خود-اثربخشی تحقیق افزود. واژگان کلیدی: اعتباریابی پرسش‌نامه نگرش به پژوهش، خود ناتوان سازی، خود-اثربخشی.

۱. عضو هیأت علمی گروه مشاوره خانواده دانشگاه کردستان مسئول مکاتبات: naseryousefi@yahoo.com

۲. عضو هیأت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه کردستان

۳. کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی

مقدمه

دانشجویان کارشناسی ارشد در طول دوره تحصیلی لازم است دست کم در یک کلاس روش تحقیق پیشرفته شرکت نموده و واحدهای مربوط به آن را با موفقیت بگذرانند. محققان بسیاری بر این باورند که مشکلات یادگیری در دروس روش تحقیق مانع از علاقه و نگرش دانشجویان به پژوهش و بهره وری در پژوهش‌های آینده خواهد شد (ویلر و ایلیوت^۱). عوامل متعددی در مشکلات مربوط به یادگیری در کلاس‌های روش تحقیق دخیلند. مطالعه دروس طرح تحقیق و آمار اغلب باعث بروز اضطراب و مقاومت در دانشجویان می‌شود (شپیرز^۲، ۲۰۱۰). دانشجویان خود اثربخشی پایینی را بروز می‌دهند که همراه با عدم کفایت آموزش و تربیت در دوره‌ها می‌باشد (بیشاب و بیسکه^۳، ۱۹۹۸). هم چنین متمایل هستند که تناسب پژوهش را در کارهای حرفه‌ای حذف کنند (کمبل و راینسون^۴، ۱۹۹۰). به عبارت دیگر انگیزش کمتر در کلاس‌های مربوط به پژوهش موجب عدم تخصیص علاقه و انرژی به بهره وری در کارهای تحقیقی آتی خواهد شد. هم چنین، باعث می‌شود که مقاومت‌های بیشتری به قبول کاربرد پژوهش در کارهای حرفه‌ای در آینده از خود نشان دهند. بررسی‌های دقیق کلاس‌های روش تحقیق و فرایند‌های یادگیری در چنین کلاس‌هایی ضرورت مطالعه نگرش دانش‌جویان به پژوهش را مشخص می‌سازد.

سازه دیگری که در این پژوهش فرض می‌شود در ارتباط با نگرش به تحقیق می‌باشد، خودناتوان سازی^۵ است. این اصطلاح که از سال ۱۹۶۰ در منابع روان‌شناسی مورد توجه و بررسی قرار گرفت. برگлас و جونز^۶ (۱۹۷۸) به عنوان پیشگامان این حوزه آن را به عنوان یک رفتار یا انتخاب مجموعه‌ای از عملکرد تعریف کرده‌اند که فرصت مناسب را بوجود می‌آورد تا افراد شکست را به عوامل خارجی و موفقیت را به عنوان درونی نسبت دهند.

1. Wheeler& Elliott

2. Sheperis

3. Bishop & Bieschke

4. Campbell & Robinson

5. Self-handicapping

6. Berglas, and Jones,

افراد مجموعه ای از راهبردها را بکار می گیرند تا به عنوان قربانیان شرایط (بیرون از خود) و نه قربانیان ناتوانی (توانایی درون) به آنها نگریسته شود، بر گلاس و جونز این راهبردها را «خودناتوان سازی» نامیده‌اند زیرا استفاده از آنها ممکن است به تضعیف عملکرد بیانجامد، زمانی که فرد از پذیرش مسئولیت عملکرد خود اجتناب می‌کند، نوعی راهبرد خودناتوان سازی را بکار می‌گیرد (بر گلاس و جونز، ۱۹۷۸). تایکل^۱ (۱۹۹۱) معتقد است، خودناتوان سازی یک سلسله از رفتارهایی است که فرد برای حفظ یا تقویت نتیجه خودارزیابی در مواجهه با تهدید ارزیابی به کار می‌گیرد. اصولاً افراد در تلاش اند که صلاحیت و استعداد خود را نشان دهند اما وقتی پیش‌بینی می‌کنند که احتمال دارد، عملکرد خوبی نداشته باشند از خودناتوان سازی به عنوان وسیله‌ای برای اجتناب از این ادراک که آنها ناتوان هستند، استفاده می‌کنند.

موقعیت‌هایی که توانایی بالقوه‌ی افراد را در حد بالایی مورد ارزیابی قرار می‌دهند، موقعیت‌هایی هستند که تمایل به خودناتوان سازی را افزایش می‌دهند، وقتی این موقعیت‌ها متداول باشد، خودپنداره فرد دائمًا محک می‌خورد، صیانت نفس یا عزت نفس فرد تهدید می‌شود و سازو کارهای غلبه بر این تهدید فعال می‌گردد، که این سازو کارها همان خودناتوان سازی است، ضعف عملکرد در این موقعیت‌ها به عنوان شکست تلقی می‌شود و استرس زیادی به فرد وارد می‌کند، لذا فرد به این راهبرد پناه می‌برد (تاکلر، ۱۹۹۸)، به نقل از رئیسی، هاشمی شیخ شبانی و فاتحی زاده^۲ (۱۳۸۳). تصوری‌های زیربنایی راهبردهای خودناتوان سازی عبارتند از: ۱- تصوری ارزش خود^۳: کاوینگتون^۴ (۱۹۸۴) انگیزش برای ارزش خود را گرایش فرد برای تقویت و تداوم خودپنداره مثبت یا احساس ارزشمندی برای خود تعریف می‌کند. در نظام آموزشی شایستگی تحصیلی یک توانایی ارزشمند و قابل توجه است و واقعیت این است که دانشجو نیازمند این باورند که بدانند دارای صلاحیت تحصیلی

1. Ticle

2. Self-worth

3. Covington

هستند تا فکر کنند در محیط دانشگاه ارزشمندند (کاوینگتون و امی لیچ، ۱۹۷۹، به نقل از رئیسی، هاشمی شیخ شبانی و فاتحی زاده، ۱۳۸۳). ۲- تئوری هدف: این تئوری در حد یک چارچوب شناختی - اجتماعی بر اهدافی که افراد در موقعیت پیشرفت دنبال می‌کنند، تمرکز دارد این تئوری بر این موضوع تمرکز دارد که افراد چگونه در مورد خودشان، وظایف تحصیلی و عملکردشان فکر می‌کنند و چارچوبی را فراهم می‌کنند که افراد از طریق آن وقایع را تفسیر کرده و به آن عکس العمل نشان می‌دهند (میدگلی^۱، ۲۰۰۰). ۳- انگیزش اجتنابی: افراد از نظر انگیزشی به دو دسته با انگیزش گرایشی^۲ و انگیزش اجتنابی^۳ تقسیم می‌شوند: انگیزش گرایش به این اشاره دارد که محققین، معلمین و والدین اغلب مایلند که دانشجویان را تشویق کنند تا بیشتر در گیر فعالیت‌های دانشگاه شوند، مخاطرات تحصیلی را پذیرند و بیشتر برای وظایفشان تلاش کنند، یعنی آنها تمایل دارند، بچه‌ها را به سوی تمایلات یا انگیزش گرایشی سوق دهند (میدگلی، کاپلان و میدلتون^۴، ۲۰۰۱). اما روی دیگر این سکه انگیزش با تمایلات اجتنابی است، رد پای انگیزش‌های اجتنابی را می‌توان در نظریه‌های اولیه انگیزش پیشرفت یافت (مثل نظریه‌ی کاوینگتون، ۱۹۸۴)، انگیزش اجتنابی یک ویژگی خلقی است که باعث می‌شود، افراد به محض شکست احساس شرم کنند(میدگلی، ۲۰۰۰). ۴- تئوری نیاز به پیشرفت: در مدل جدید این پدیده در دو بعد نگریسته شده است (کاوینگتون، ۱۹۹۲). بر اساس این مدل چهار شاخه حاصل شده است: اولی افرادی هستند که در جهت گیری موفقیت در آن‌ها بالا و اجتناب از شکست در آن‌ها پایین است، این افراد که در قطب A قرار گرفته‌اند عموماً افرادی خوش بین^۵ هستند. دومی افرادی هستند که هم در جهت گیری موفقیت و هم در اجتناب از شکست قوی هستند، این افراد که در قطب B قرار گرفته‌اند، افرادی سخت کوش^۶ هستند و این افراد برخلاف خوش بین‌ها شکست را هم مانند

1. Midgley, C.

2. Tendcy-motive

3. Avoidance-motive

4. Midgley C., Kaplan, A., & Middleton, M.

5. Optimism

6. Over striveh

نتایج مثبت در نظر می‌گیرند. سومی افرادی هستند که در انگیزش موفقیت پایین و در انگیزش اجتناب بالا هستند، این افراد که در قطب C قرار گرفته‌اند، اجتناب کنندگان از شکست^۱ هستند. چهارمی افراد هستند که در هر دو انگیزش پایین هستند، این افراد که در قطب D قرار گرفته‌اند، افرادی هستند که شکست را به راحتی پذیرفته‌اند، (کاوینگتون، آرکن^۲، ۱۹۹۲، ۱۹۸۱).

سرانجام در این پژوهش به مسئله‌ی خوداثربخشی در پژوهش^۳ (RSES) توجه شده است. خوداثربخشی^۴ از نظریه شناخت اجتماعی آلبرت باندورا (۱۹۹۷) روان‌شناس مشهور، مشتق شده است که به باورها یا قضاوت‌های فرد به توانائی‌های خود در انجام وظایف و مسؤولیت‌ها اشاره دارد. نظریه شناخت اجتماعی مبتنی بر الگوی علی سه جانبه رفتار، محیط و فرد است. این الگو به ارتباط متقابل بین رفتار، اثرات محیطی و عوامل فردی (عوامل شناختی، عاطفی و بیولوژیک) که به ادراک فرد برای توصیف کارکردهای روان شناختی اشاره دارد، تأکید می‌کند. بر اساس این نظریه، افراد در یک نظام علیت سه جانبه بر انگیزش و رفتار خود اثر می‌گذارند. باندورا (۱۹۹۷) اثرات یک بعدی محیط بر رفتار فرد که یکی از فرضیه‌های مهم روان‌شناسان رفتار گرا بوده است، را رد کرد. انسان‌ها دارای نوعی نظام خود کنترلی و نیروی خود تنظیمی هستند و توسط آن نظام برافکار، احساسات و رفتار‌های خود کنترل دارند و بر سرنوشت خود نقش تعیین کننده‌ای ایفا می‌کنند. باندورا (۱۹۹۷) مطرح می‌کند که خود اثربخشی، توان سازنده‌ای است که بدان وسیله، مهارت‌های شناختی، اجتماعی، عاطفی و رفتاری انسان برای تحقق اهداف مختلف، به گونه‌ای اثربخش ساماندهی می‌شود. به نظر وی داشتن دانش، مهارت‌ها و دستاوردهای قبلی افراد پیش‌بینی کننده‌های مناسبی برای عملکرد آینده افراد نیستند، بلکه باور انسان در باره توانایی‌های خود در انجام آن‌ها بر چگونگی عملکرد خویش مؤثر است.

1. Failur-avoider

2. Arkin, R

3. Research self-efficacy scale

4. Self-efficacy

بین داشتن مهارت‌های مختلف با توان ترکیب آن‌ها به روش‌های مناسب برای انجام وظایف در شرایط گوناگون، تفاوت آشکار وجود دارد. "افراد کاملاً می‌دانند که باید چه وظایفی را انجام دهند و مهارت‌های لازم برای انجام وظایف دارند، اما اغلب در اجرای مناسب مهارت‌ها موفق نیستند" (باندورا، ۱۹۹۷، ص ۷۵). خودشناسی از طریق پردازش مهارت‌های شناختی، انگیزشی و عاطفی که عهده دار انتقال دانش و تواناییها به رفتار ماهرانه هستند، فعال می‌شود. به طور خلاصه، خود - اثربخشی به داشتن مهارت یا مهارت‌ها مربوط نمی‌شود، بلکه داشتن باور به توانایی انجام کار در موقعیت‌های مختلف شغلی، اشاره دارد. باور اثربخشی عاملی مهم در نظام سازنده شایستگی انسان است. انجام وظایف توسط افراد مختلف با مهارت‌های مشابه در موقعیت‌های متفاوت به صورت ضعیف، متوسط و یا قوی و یا توسط یک فرد در شرایط متفاوت به تغییرات باورهای اثربخشی آنان وابسته است. مهارت‌ها می‌توانند به آسانی تحت تأثیر خودشکی یا خود تردیدی قرار گیرند، درنتیجه حتی افراد خیلی مستعد در شرایطی که باور ضعیفی نسبت به خود داشته باشند، از توانایی‌های خود استفاده کمتری می‌کنند (باندورا، ۱۹۹۷). به همین دلیل، احساس خود - اثربخشی، افراد را قادر می‌سازد تا با استفاده از مهارت‌ها در برخورد با موانع، کارهای فوق العاده ای انجام دهند (وايت، ۱۹۸۲). بنابراین، خود - اثربخشی در کشش عاملی مهم برای انجام موقفيت آمیز عملکرد و مهارت‌های اساسی لازم برای انجام آن است.

ضرورت پژوهش حاضر با این موضوع بیشتر روشن می‌شود که در زمینه نگرش به پژوهش در داخل و خارج کشور پژوهش‌ها رو به افزایش است (به عنوان نمونه: جواهری زاده، ۱۳۸۶؛ سیمتر، پونن، ونگ و کانجی، ۲۰۱۰؛ سبزواری، کوثر و خوواجه، ۲۰۰۹).

اغلب پژوهشگران برای تشخیص و اندازه‌گیری سازه‌های مختلف روانی نیاز به یک ابزار دقیق و پایا دارند که بتوانند در کمترین زمان ممکن به اهداف مورد نظر دست یابند. در همین راستا، یکی از سازه‌های مهم که اغلب محققان تربیتی با آن برخورده می‌کنند، نگرش به پژوهش می‌باشد. بنابراین، دست اندکاران مراکز پژوهشی نیاز مبرم به یک پرسشنامه در زمینه نگرش به پژوهش دارند که به صورت دقیق و با حداقل خطأ بتواند در

انتخاب افراد و بررسی نگرش به پژوهش اطلاعات لازم به دست دهد و در این پژوهش محققان ضمن بررسی اعتبار پرسش نامه مذکور رابطه این پرسش نامه را با خودناتوان سازی و خود - اثربخشی تحقیق بررسی کردند.

بنابراین هدف پژوهش حاضر تعیین ویژگی های روان‌سنجی (پایایی و روایی) پرسش نامه نگرش به تحقیق و رابطه این پرسش نامه با خودناتوان سازی و خود - اثربخشی تحقیق می‌باشد.

مدل مفهومی برای تدوین فرضیه پژوهش مقیاس پنج عاملی با ۳۲ گویه پاپاناستاسیو (۲۰۰۵) می‌باشد و فرضیه اصلی پژوهش این است، پرسش نامه نگرش به تحقیق با تحلیل عامل اکتشافی و تأییدی در جامعه ایرانی تأیید و برآزش می‌شود و رابطه معناداری با خودناتوان سازی و خود - اثربخشی در پژوهش دارد.

روش

جامعه آماری و نمونه: جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر کارشناسی ارشد سال آخر مشغول به تحصیل در دانشگاه کردستان در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ در دو وضعیت روزانه و نوبت دوم بودند. برای انتخاب نمونه مورد نظر از شیوه نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای استفاده شده است، مزیت نمونه‌گیری طبقه‌ای در این است که احتمال معرف بودن نمونه را به ویژه در شرایطی که جامعه بزرگ باشد افزایش می‌دهد (دلاور، ۱۳۸۵). براساس فرمول کوکران $400 \text{ نفر} = \frac{220}{\text{پسر}} + \frac{180}{\text{دختر}}$ از بین کلیه دانشجویان، به صورت تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند که میانگین سنی، شاغل، بومی بودن و تأهل آزمودنی های مؤنث به ترتیب با $23/17$ سال و با انحراف معیار $1/32$ درصد، 71 درصد و 3 درصد) و میانگین سنی، شاغل، بومی بودن و تأهل آزمودنی های مذکور ($24/84$ سال و با انحراف معیار $1/37$ درصد، 52 درصد و 6 درصد) بود و توزیع نمونه در دانشکده‌ها شامل (52 درصد) علوم انسانی، (21 درصد) علوم پایه، (10 درصد) فنی و مهندسی و (17 درصد) کشاورزی بودند.

شیوه اجرا به این صورت بود که آزمودنی های انتخاب شده پرسش نامه نگرش به پژوهش و خوداثربخشی در پژوهش (به منظور بررسی روایی) و مقیاس الگوهای یادگیری

سازگار (برای ناتوان سازی) را در کلاس‌ها با مجوز قبلی دانشگاه، هماهنگی و کسب اجازه قبلی از مدرس مربوطه به مدت ۳۰ دقیقه در آخر ساعت تدریس تکمیل کردند و در همان ساعت پرسش‌نامه از آزمودنی‌ها تحويل گرفته می‌شد.

جهت رعایت اخلاق پژوهش به تمام دانشجویان نمونه اطلاع داده شد که این اطلاعات صرفاً جنبه پژوهشی دارد و هویت پاسخ دهنده‌گان پنهان خواهد ماند. همچنین یادآوری گردید که علاقمندان می‌توانند با ارائه پست الکترونیکی از نتایج پژوهش آگاه شوند.

ابزار

۱- مقیاس نگرش به پژوهش (ATRS)^۱: مقیاس مذکور توسط پاپاناستاسیو (۲۰۰۵) تهیه شده و دارای ۳۲ گویه با طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت (کاملاً مخالف، مخالف، متوسط، موافق و کاملاً موافق) می‌باشد که نحوه نمره گذاری آن به ترتیب ۱-۲-۳-۴-۵ صورت می‌گیرد. به دلیل وجود ۱۲ گویه منفی نمره گذاری آن‌ها به شکل معکوس انجام می‌پذیرد. بنا به اذعان سازنده مقیاس، تحلیل‌های روان‌سنگی نسخه اولیه پرسش‌نامه نگرش به پژوهش با ۵۶ گویه آغاز شد که ضریب آلفای کرانبایخ بسیار رضایت‌بخش ۰/۹۵۷ را بدست داد. تحلیل عاملی این مجموعه گویه‌ها منجر به استخراج ۱۱ عامل گردید که ۴/۶۶٪ کل واریانس را تبیین می‌کردند. اما به دلیل آنکه برخی از گویه‌های پرسش‌نامه همبستگی معنی داری با نمره کل پرسش‌نامه نداشتند و یا دارای ضریب همبستگی پایین‌تر از ۵۰ بودند، نامناسب تشخیص داده شده و از گردونه تحلیل حذف شدند. از این رو گویه‌های باقی مانده به ۳۲ گویه تقلیل پیدا کرد. مرحله نهایی تحلیل عاملی به روش عوامل اصلی و با ۳۲ گویه و به شیوه چرخش واریماکس ادامه یافت و ۵ عامل (سودمندی پژوهش در شغل، اضطراب پژوهش، نگرش مثبت، تناسب با زندگی و دشواری پژوهش) استخراج شد که مجموعاً ۲۵/۶۶٪ کل واریانس را تبیین می‌کرد. پاسخ‌های دانشجویان به ۳۲ گویه باقی مانده ضریب آلفای ۰/۹۴۸ را بدست داد. ضریب آلفا برای هر خرد مقیاس

1. Attitude Toward Research

نیز نسبتاً بالا بود: برای سودمندی پژوهش (با ۹ گویه) ۹۱۹؛ اضطراب پژوهش (با ۸ گویه) ۹۱۸؛ نگرش مثبت به پژوهش (با ۸ گویه) ۹۲۹؛ تناسب با زندگی (با ۴ گویه) ۰/۷۶۷ و نهایتاً برای سختی پژوهش (با ۳ گویه) ۰/۷۱۱ محاسبه شد.

اصل پرسشنامه به زبان انگلیسی بوده که توسط نویسنده‌گان این مقاله از زبان انگلیسی به فارسی با دقت در واژه گزینی برگردانده شد و برای اطمینان بیشتر از صحت ترجمه و مطابقت دو نسخه انگلیسی و فارسی، ترجمه فارسی آن در اختیار دو نفر مسلط به زبان فارسی و انگلیسی قرار داده شد تا با استفاده از روش ترجمه معکوس^۱ آنرا به انگلیسی برگرداند، سپس مجدداً به زبان فارسی ترجمه شد. سر انجام روایی ظاهری و محتوایی آن توسط افراد متخصص (پژوهشگر، روان‌سنج متخصص در ابزارسازی) تعیین گردید و اصلاحات محدودی در آن انجام گرفت، بدین ترتیب، پس از چند مرحله بررسی، بازبینی و اعمال تغییرات و اصلاحات، فرم فارسی مقیاس برای اجرای پژوهش آماده شد. پرسشنامه‌ای که برای بررسی روایی به عنوان ملاک انتخاب شد، در ذیل توضیح داده شده است.

- پرسشنامه خوداثربخشی در پژوهش^۲ (RSES): این پرسشنامه توسط گریلی^۳ و همکاران (۱۹۸۹) تهیه گردیده و دارای ۵۱ گویه می‌باشد که برای ارزیابی توانایی در کشیده فرد برای انجام دامنه‌ای از وظائف مرتبط با پژوهش طراحی شده است. بیسکه^۴ و همکارانش (۱۹۹۶) یک تحلیل عاملی را بر روی پرسشنامه مذکور انجام دادند و ۴ عامل ذیل را با ۵۷٪ از کل واریانس بدست آوردند: ظاییف اولیه^۵: که شامل پنج گویه بوده و تلاش‌های یک فرد برای بارش مغزی و تعیین یک ایده پژوهشی ارزیابی می‌کند. مفهوم‌سازی^۶: شامل ۱۶ گویه بوده که بیانگر مراحل اساسی در گسترش باورهای یک فرد درباره ایده‌های پژوهشی ویژه می‌باشد. انجام پژوهش^۷: که دارای ۲۰ گویه بوده و وظایف

1 . reverse translation

2 . Research self-efficacy scale

3 . Greely

4 . Bieschke

5 . early Tasks

6 . conceptualization

7 . implementation

لازم و ضروری برای اجرا و به انجام رساندن یک پژوهش پژوهشی را بیان می‌کند. ارائه نتایج^۱: شامل هشت گویه بوده و سازماندهی و فراهم کردن پژوهش پژوهش توسط فرد را برای ارائه شفاهی و کتبی نشان می‌دهد. نهایتاً دو گویه باقی مانده احساس کلی فرد را در "اطمینان از توانایی انجام پژوهش" ارزیابی می‌نماید. در دستورالعمل تکمیل پرسشنامه از پاسخگویان خواسته می‌شود که درجه اطمینان خود را در زمینه هر گویه از یک مقیاس صفر (نامطمئن) تا ۱۰۰ (کاملاً مطمئن) ارزیابی نمایند. بیسکه و همکارانش همچنین گزارش کرده‌اند که چهار خرد مقیاس مذکور به صورت معنی داری با هم همبستگی دارند و ضریب سازگاری درونی کلی ۹۶٪ را برای آن بدست آورده‌اند.

علاوه بر موارد فوق بارد^۲ (۲۰۰۱) نیز توانست برای کل گویه‌های پرسشنامه خود اثربخشی در پژوهش، پایایی ۸۹٪ را در مطالعات خود بدست آورد. در پژوهش حاضر پایایی این ابزار در نمونه ۴۰۰ نفری به شیوه آلفای کرونباخ و تصنیف به ترتیب ۷۶٪ و ۷۴٪ به دست آمد.

۳- الف: مقیاس‌های الگوهای یادگیری سازگار^۳: مجموعه مقیاس‌های الگوهای یادگیری سازگار ساخته میدگلی، کاپلان و میدلتون و همکاران، (۱۹۹۸) است، نسخه نهایی این پرسشنامه شامل ۲۶ مقیاس است و تمام ماده‌های این مقیاس‌ها ۵ درجه‌ای است که از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود (کاملاً نادرست = ۱، نادرست = ۲، تا اندازه‌ای درست = ۳، درست = ۴، کاملاً درست = ۵)، پایایی این مقیاس‌ها قابل قبول (۷۰٪ تا ۸۹٪) و دارای روایی سازه‌ای است و روایی و پایایی این مقیاس‌ها در چندین مطالعه و با آزمودنی‌های مختلف تایید شده است (میدگلی، کاپلان و میدلتون و همکاران ۱۹۹۸). در ایران به وسیله‌ی شکرکن، نجاریان و هاشمی شیخ بهایی (۱۳۸۴) هنجاریابی و اعتباریابی و موردن استفاده واقع شده است که آن‌ها پایایی این مقیاس‌ها را به طور متوسط با آلفای کرونباخ ۰/۸۰ و علاوه بر تأیید روایی صوری و سازه‌ای آن را با پرسشنامه ملاک که به این منظور

1. presenting the results

2. Bard .C

3. Patterns of Adaptive Learning Scales

توسط همان محققان ساخته شده بود، در سطح ($p < 0.01$) معنادار گزارش کردند. در این پژوهش پایایی پرسشنامه بر روی نمونه اولیه ۵۶ نفری از دانشجویان ارشد به روش آلفای کرونباخ بررسی شد و میزان آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۴ و برای مقیاس‌ها مورد استفاده بین (۰/۸۱ و ۰/۸۴) بدست آمد.

لازم به یادآوری است در این پژوهش از ۴ مقیاس به شرح ذیل استفاده شد: ۱- مقیاس خودناتوان سازی تحصیلی: شامل ۶ ماده است که میزان استفاده آزمودنی را از راهبردهای خودناتوان سازی تحصیلی نشان می‌دهد، هر یک از ماده‌ها راهبردی را معکس می‌کند که آزمودنی با استفاده از آن عملکرد ضعیف بعدی خود را توجیه می‌کند. ۲- مقیاس هدف تحری هدف: این مقیاس پنج ماده دارد، که نظر آزمودنی را در مورد اهدافی که در زمینه تحصیلی دنبال می‌کند، جویا می‌شود. ۳- مقیاس هدف عملکرد گرایی: این مقیاس پنج ماده دارد، معکس کننده‌ی تمایل آزمودنی به داشتن عملکرد بهتر نسبت به دیگران می‌باشد. ۴- مقیاس هدف عملکرد گریز: این مقیاس چهار ماده دارد که تمایل آزمودنی را به گریز از برچسب خوردن "کودن" معکس می‌کند.

طرح پژوهش: پژوهش حاضر با توجه به سوالاتی تدوین شده از نوع طرح پژوهش همبستگی است (تحلیل عاملی به شیوه چرخش متمایل از نوع ابیلمین مستقیم بود). در این پژوهش از تحلیل عاملی اکتشافی که یک فن یا تکنیک برای بررسی ساختار مجموعه‌ای از داده‌های است، که تعدادی پیش مفهوم در مورد اکتشاف عوامل یک پرسشنامه دارد، استفاده شده است. با استفاده از این شیوه، برای انتخاب عامل یا عامل‌ها از دو شاخص استفاده کرده‌ایم: ۱- ملاک کایزر^۱، (۱۹۶۱) که مشخص می‌کند که فقط عامل‌ها با مقادیر ویژه بیشتر از ۱ چرخش دهیم و ۲- آزمون اسکری کتل^۲ (۱۹۶۶) که یک روش در خصوص تصمیم گیری در مورد نقطه برش برای انتخاب عامل‌ها است. در این پژوهش عامل‌های استخراج شده، بر اساس چارچوب نظری پرسشنامه و آزمون اسکری بوده است، سرانجام برای بررسی تأیید داده‌ها از تحلیل عامل تأییدی استفاده شد.

1. Kaiser, H.
2. Cattell,R.

یافته‌ها

یافته‌ها شامل چهار بخش می‌شود یکی مربوط به تحلیل عامل اکتشافی، دومی تحلیل عامل تائیدی و سرانجام تحلیل همبستگی آزمون است.

الف: یافته‌های تحلیل عامل اکتشافی

جدول ۱. شاخص‌های آماری تعداد سؤال‌ها، میانگین و انحراف معیار نمرات خام آزمودنی‌ها در هر سوال

سؤال	میانگین	انحراف معیار	سؤال	میانگین	انحراف معیار
۱/۲۱	۳/۹۶	۱۶	۱/۲۳	۳/۳۱	۱
۱/۲۲	۳/۴۱	۱۷	۰/۸۷	۴/۴۴	۲
۱/۲۶	۳/۳۰	۱۸	۱/۰۳	۴/۰۵	۳
۱/۱۲	۳/۹۰	۱۹	۰/۹۵	۴/۲۰	۴
۱/۱۶	۳/۹۳	۲۰	۱/۰۸	۴/۰۳	۵
۱/۲۱	۳/۵۰	۲۱	۱/۱۰	۲/۹۹	۶
۱/۰۹	۳/۸۹	۲۲	۱/۱۹	۳/۵۰	۷
۱/۱۷	۲/۸۶	۲۳	۱/۱۹	۳/۸۳	۸
۱/۱۱	۳/۵۸	۲۴	۱/۰۹	۳/۴۷	۹
۱/۰۵	۳/۷۶	۲۵	۱/۰۷	۳/۵۷	۱۰
۱/۲۰	۲/۷۸	۲۶	۱/۳۵	۳/۲۲	۱۱
۰/۹۲	۳/۹۲	۲۷	۲/۷۵	۴/۱۶	۱۲
۱/۰۱	۳/۹۵	۲۸	۱/۰۰	۴/۰۴	۱۳
۱/۱۲	۳/۵۸	۲۹	۱/۱۹	۳/۶۶	۱۴
۱/۲۱	۲/۸۴	۳۰	۱/۲۳	۳/۰۴	۱۵

$n=400$

همان طور که در جدول (۱) ملاحظه می‌شود، دانشجویان به ترتیب در ماده‌های ۲ (۰/۹۲)، ۴ (۱/۲۰)، ۱۲ (۴/۱۶)، ۲۶ (۲/۷۸)، ۳۰ (۳/۹۲)، ۴۰ (۴/۴۴)، ۴۲ (۲/۸۶) و ۴۴ (۴/۲۰) بالاترین میانگین و در ماده‌های ۲۳ (۲/۸۶)، ۲۶ (۳/۲۶)، ۲۷ (۳/۹۵)، ۲۸ (۳/۵۸) و ۲۹ (۳/۵۰) کمترین میانگین از بین ماده‌های پرسش‌نامه نگرش به پژوهش به دست آورده‌اند. همچنین با استفاده از تحلیل تمایزات نقطه برش برای این ابزار ۳/۲۶ محاسبه شد به این معنا که اگر فردی نمره نگرش به پژوهش او بالاتر از ۳/۲۶ بشود، دارای نگرش

مثبت به پژوهش است و اگر پایین تراز این نمره دریافت کند، دارای نگرش مثبت به پژوهش نمی‌باشد. همچنین حساسیت پرسشنامه ۷۲/۸ درصد و ویژگی آن ۸۲/۲ درصد برآورد شد.

در این پژوهش جهت بررسی پیش فرض کرویت (بررسی ماتریس ضرایب همبستگی بین متغیرها در جامعه) از آزمون کرویت بارتلت^۱ (۱۹۵۰) استفاده شد. همچنین برای بررسی کفایت نمونه و مناسب بودن داده‌های جمع آوری شده برای تحلیل عاملی، از آزمون کازیر-میر (۱۹۶۱) یا KMO استفاده شد، که نتایج آن در جدول (۲) آمده است.

جدول ۲. آزمون کرویت بارتلت و کمو (KMO)

آزمون کرویت بارتلت			آزمون کمو (KMO)
P	Df	X ²	کفایت نمونه
.۰/۰۰۰	۴۳۵	۵/۴۰۸	۰/۸۵

یافته‌های جدول (۲) نشان داد که شاخص (KMO=۰/۸۵) می‌باشد و مقدار مجذور کای محاسبه شده برای آزمون کرویت بارتلت (۵/۴۰۸) بدست آمده که در سطح آماری ($P < 0/000$) معنی دار می‌باشد. یعنی فرض واحد بودن ماتریس همبستگی رد شد و داده‌ها برای انجام تحلیل عاملی و حجم نمونه کفایت می‌کند (کازیر، ۱۹۶۱).

1. Bartlett, M.

جدول ۳. ضرایب همسانی درونی (آلفای کرونباخ و تنصیف) پرسش‌نامه نگرش به پژوهش در عامل‌ها

دانشجویان دختر		دانشجویان پسر		کل نمونه				تعداد	
دوئنیمه	آلفای کردن	دوئنیمه	آلفای کربنباخ	دوئنیمه	آلفای کردن	دوئنیمه	آلفای کربنباخ	ماده‌ها	عامل‌ها
۰/۷۵	۰/۷۶	۰/۷۸	۰/۸۱	۰/۸۳	۰/۸۶	۸			۱
۰/۸۲	۰/۸۵	۰/۷۶	۰/۸۳	۰/۸۲	۰/۸۷	۷			۲
۰/۷۵	۰/۷۸	۰/۸۱	۰/۸۲	۰/۸۵	۰/۸۷	۶			۳
۰/۷۸	۰/۸۵	۰/۷۶	۰/۷۹	۰/۸۵	۰/۸۷	۵			۴
۰/۷۹	۰/۸۱	۰/۷۴	۰/۷۸	۰/۸۷	۰/۸۸	۴			۵
۰/۷۸	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۸۱	۰/۸۷	۰/۸۹	۳۰			کل

همانگونه که در جدول شماره (۳) مشاهده می شود، ضرایب آلفای کرونباخ و تنصیف پرسش نامه نگرش به پژوهش در کل نمونه برای ۳۰ ماده و عامل های پنج گانه استخراج شده، به تفکیک جنس بالا و رضایت بخش بوده (بالای ۰/۷۰) که حاکی از همگوئی و همسانی ماده های پرسش نامه فوق هستند.

جدول ۴. ماتریس عاملی چرخش یافته متمایل به شیوه آبلیمین بر روی دانشجویان ($n=400$)

مقدار ویژه درصد واریانس تراکمی (آیگن)		سؤالات										عاملها	
۲۷/۹۷	۲۷/۹۷	۸/۳۹	۱	۲	۳	۴	۵	۱۲	۱۳	۲۸	بار عامل اول	۱- نگرش مثبت به پژوهش	
			۰/۵۶	۰/۳۱	۰/۷۸	۰/۸۲	۰/۷۹	۰/۳۵	۰/۴۸	۰/۶۰		بار عامل دو	۲- سودمندی پژوهش
۳۷/۸۲	۹/۸۵	۲/۹۵	۸	۱۴	۱۶	۲۰	۲۱	۲۴	۲۵	-		بار عامل سوم	۳- سختی تحقیق
۴۳/۵۳	۵/۷۰	۱/۷۱	۶	۷	۹	۱۰	۱۱	۱۵	-	-		بار عامل چهار	۴- تناسب با زندگی
۴۸/۵۲	۴/۹۹	۱/۴۹	۱۸	۱۹	۲۲	۲۷	۲۹	-	-	-		بار عامل پنجم	۵- اختلال پژوهش
۵۲/۹۶	۴/۴۴	۱/۳۳	۱۷	۲۳	۲۶	۳۰	-	-	-	-		بار عامل ششم	
			۰/۳۹	۰/۶۹	۰/۷۵	۰/۷۴	-	-	-				

همان طور که در جدول (۴) نشان داده شده است رابطه هر سؤال با عامل کمتر از ۰/۳۰ نبوده است و مقادیر ویژه (آیگن) عامل های یک تا پنج همه بالاتر از یک هستند، که از

لحاظ آماری معنا دارهستند. در این تحلیل، عامل اول (نگرش مثبت به پژوهش)، با ارزش ویژه $8/39$ ، معادل $27/97$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کند که بیشترین مشارکت را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق بر عهده دارد و عامل پنجم (اضطراب پژوهش) با ارزش ویژه $1/23$ ، معادل $4/44$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کند که کمترین مشارکت را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق بر عهده دارد. در این تحلیل، میزان واریانس مشترک بین متغیرها برای ۵ عامل بر روی هم برابر با $52/96$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کند.

جدول ۵. ماتریس درون همبستگی ۱۸ خرد مقیاس پرسشنامه نگرش به پژوهش

نام عامل	۱	۰/۱۳	۰/۱۶	۰/۰۱	۰/۰۴
۱	۱	۰/۱۴	۰/۰۱	۰/۰۳۱	۰/۰۴
۰/۱۳	۱	۰/۰۲۵	۰/۰۲۸	۰/۰۲۲	۰/۰۲۲
۰/۱۶	۰/۰۲۶	۰/۰۲۸	۰/۰۲۸	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱
۰/۰۱	۰/۰۲۸	۰/۰۲۸	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱	۰/۰۴
۰/۰۴	۰/۰۲۲	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱	۰/۰۴

 $P < 0.001$

همانطور که در جدول (۵) ملاحظه می‌شود، همبستگی درونی نمرات مقیاس‌های پرسشنامه نگرش به پژوهش با یکدیگر ارایه شده است. همچنانکه در جدول مشاهده می‌شود، همبستگی خرد مقیاس‌ها با هم بین $0/01$ تا $0/36$ است. این همبستگی‌ها بین مقیاس‌هایی که با علامت ستاره (*) در جدول مشخص شده‌اند، از نظر آماری معنادار هستند ($P < 0.001$).

جدول ۶. ضرایب روابی همگرایی و واگرایی عامل‌های پرسشنامه نگرش به پژوهش با پرسشنامه خوداثربخشی در پژوهش

عامل‌ها	خوداثربخشی در پژوهش
۱	۰/۳۷
۲	۰/۳۴
۳	۰/۳۲
۴	۰/۳۵
۵	-۰/۳۸

P<0.001 ، n=400

روایی پرسشنامه نگرش به پژوهش در ارتباط با مفاهیم مبتنی بر سازه‌های خوداًثربخشی در پژوهش آزمون شد و ارتباط مثبت با پرسشنامه خوداًثربخشی در پژوهش یافت شد. جدول ۶، ضرایب روایی، معنادار بین عامل‌های پرسشنامه نگرش به پژوهش با پرسشنامه خوداًثربخشی در پژوهش را نشان می‌دهد. که در همه آن‌ها رابطه در سطح معناداری بوده است ($p<0.001$).

ب: تحلیل عامل تأییدی

در این پژوهش برآذش مدل عاملی با استفاده از مجدور خی، ریشه‌ی خطای میانگین مجدورات تقریب، شاخص اطلاعات آکائیک، شاخص نرم نشده برآذندگی، شاخص نیکویی برآذش و شاخص نیکویی برآذش اصلاح شده و با بکارگیری نرم افزار Amos 18 صورت گرفت. برای سنجش کفايت برآذش مدل، آماره‌ها و شاخص‌های مختلفی عرضه شده است، از آنجا هریک از این شاخص‌ها تنها جنبه خاصی از برآذش مدل را منعکس می‌کنند (کلاین، ۲۰۰۵). از این رو برای سنجش برآذش مدل، معمولاً از چندین شاخص استفاده می‌شود؛ که کلاین و سان (۲۰۰۵) آماره‌ها و شاخص‌های زیر را پیشنهاد کرده‌اند: شاخص مجدور خی دو (χ^2)، شاخص ریشه دوم برآورد واریانس خطای تقریب یا RMSEA^۱، شاخص نرم نشده برآذش یا^۲ NNFI ، شاخص ملاک تطبیقی آکائیک یا^۳ AGFI ، شاخص برآذش نیکویی یا^۴ GFI و شاخص اصلاح برآذش نیکویی یا^۵ AIC مقدار اصلاح شده GFI را که نیاز به اصلاح باشد، نشان می‌دهد (جارز گاگ و سوربو姆، ۲۰۰۵). مقادیر این شاخص‌ها در جدول ۷ آمده است.

1. Root Mean Square Error of Approximation

2. Non-Normed Fit Index

3. Akaike information criterion

4. Goodness of Fit Index

5. Adjusted Goodness of Fit Index

جدول (۷) شاخصهای برازش مدل عاملی برای پرسشنامه نگرش به پژوهش

AGFI	GFI	AIC	NNFI	RMSEA	Df	X ²
۰/۹۲	۰/۹۳	۵۷۸	۰/۹۱	۰/۱۵	۴۹۶۸	۵۳۶۹

در این بخش رابطه هر گویه با هر عامل بر اساس مدل پایانستاسیو (۲۰۰۵) در نظر گرفته شد و مدل برازش گردید. شاخصهای برازش مدل در جدول (۷) آمده است. شاخص T برای کلیه مسیرها معنادار ($T < 1/96$) بودست آمد. مقدار خی دو، ۵۳۶۹، مقدار ریشه خطای میانگین مجددورات برآورد (RMSEA)، ۰/۱۵، شاخص نرم نشده برازندگی (NNFI)، ۰/۹۱، شاخص ملاک تطبیقی آکائیک (AIC)، ۵۷۸، شاخص انطباق مدل (AGFI)، ۰/۹۲، شاخص میزان انطباق تعدیل یافته (GFI)، ۰/۹۳ بودست آمد. در مجموع مقدار شاخص‌ها با ملاک تفسیری آن‌ها مطابقت دارند و این، نشان‌دهنده کفايت و روایی بسنده پرسشنامه است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مدل ۵ عاملی پایانستاسیو (۲۰۰۵) از برازش خوبی در ایران برخوردار است.

ج: تحلیل همبستگی و آزمون t

جدول ۸. نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی نگرش به تحقیق از روی خودناتوان سازی و خود - اثربخشی

P	t	β	B	R ²	R	F	متغیر ملاک متغیر پیش‌بین
۰/۰۰۱	۰/۴۴	۰/۳۴	۰/۲۱				وظایف اولیه
۰/۰۰۱	۲/۴۱	۰/۳۲	۰/۰۸				مفهوم‌سازی
۰/۰۰۱	۰/۸۹	۰/۴۲	۰/۱۳	۰/۳۱	۰/۵۱	۸/۲	نگرش انجام پژوهش
۰/۰۰۱	۳/۳۲	۰/۴۵	۰/۰۹				به پژوهش ارائه نتایج
							خود کارآمدی کلی
۰/۶۲	-۰/۵۹	-۰/۰۹	-۰/۰۵				خودناتوان سازی تحصیلی
۰/۰۰۱	۰/۵۱	۰/۴۲	۰/۱۸				نگرش هدف تحری هدف
۰/۰۰۱	۰/۴۸	۰/۳۸	۰/۲۱	۰/۳۴	-۰/۴۳	۵/۸۲	به پژوهش هدف عملکرد گرایی
۰/۸۲	۱/۲۳	۰/۱۲	۰/۰۷				خودناتوان سازی کلی

نتایج جدول ۸ بیانگر آن است که مدل استفاده شده برای پیش‌بینی وظایف اولیه، مفهوم‌سازی، انجام پژوهش، ارائه نتایج و خود کارآمدی کلی معنadar است و می‌تواند ۳۱ درصد واریانس نگرش به تحقیق را تبیین کنند (ضریب تعیین ۰/۳۱ است)، تمام متغیرهای پیش‌بین (وظایف اولیه، مفهوم‌سازی، انجام پژوهش، ارائه نتایج و خود کارآمدی کلی) قادر هستند با ضریب بتای ۰/۳۴، ۰/۳۲، ۰/۴۲، ۰/۳۵ متغیر نگرش به تحقیق را پیش‌بینی کنند. برای پیش‌بینی متغیر نگرش به تحقیق بر اساس مقیاس کلی خودناتوان سازی و خردۀ مقیاس‌های آن نیز مدل معنadar است و قادر است که با ضریب بتای ۰/۳۴ رابطه بین متغیرها را پیش‌بینی کند یعنی مدل می‌تواند ۳۴ درصد واریانس نگرش به تحقیق را تبیین کنند. اما از میان متغیرهای پیش‌بین تنها متغیرهای هدف تحری و هدف عملکردگرایی است به ترتیب ضریب بتای ۰/۴۲ و ۰/۳۸ می‌توانند نگرش به تحقیق را پیش‌بینی کنند.

جدول ۹. نتایج نسبت t نگرش به پژوهش بر حسب جنس

جنسیت			
سطح P	نسبت T	درجه آزادی	عامل‌ها
۰/۲۸۶	۲/۱۴	۱	عامل ۱
۰/۲۶۹	۲/۵۶	۱	عامل ۲
۰/۲۵۹	۳/۱۵	۱	عام ۳
۰/۳۸۲	۲/۶۷	۱	عام ۴
۰/۳۵۷	۳/۱۴	۱	عامل ۵
۰/۳۴۱	۳/۲۷	۱	کل پرسشنامه

همان‌گونه که در جدول شماره (۹) مشاهده می‌شود، بین دانشجویان دختر و پسر در کل پرسشنامه و عامل‌های اول تا پنجم تفاوت وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

همان گونه که قبلاً بیان شد، هدف عمله این پژوهش بررسی پایابی و روایی پرسشنامه نگرش به پژوهش و رابطه آن با خودناتوان سازی و خود - اثربخشی تحقیق در جامعه ایران می‌باشد. این پژوهش تحلیلی منطقی از مقیاس‌های نگرش به پژوهش که به وسیله پاپاناستاسیو (۲۰۰۵) تهیه شده، بدست می‌دهد. تحلیل از نمونه دانشجویان بر اساس آنچه به وسیله پاپاناستاسیو بیان شده بود، ۵ عامل بدست می‌دهد. تحلیل عاملی به دست آمده در جدول ۴ در نمونه دانشجویی با استفاده از چرخش متمایل (ابلیمین) مشابه ساختار عاملی در نمونه‌های انگلیسی و یونانی است (پاپاناستاسیو، ۲۰۰۵). از بین پنج عامل استخراج شده، عامل اول (نگرش مثبت به پژوهش)، با ارزش ویژه $8/39$ ، معادل $27/97$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کند که بیشترین مشارکت را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق بر عهده دارد و عامل پنجم (اضطراب پژوهش) با ارزش ویژه $1/33$ ، معادل $4/44$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کند که کمترین مشارکت را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق بر عهده دارد. در این تحلیل، میزان واریانس مشترک بین متغیرها برای ۵ عامل بر روی هم برابر با $52/896$ درصد کل واریانس را تبیین می‌کنند. این یافته با پژوهش (پاپاناستاسیو، ۲۰۰۵) هماهنگ است. این ابزار یک سازه یک بعدی نیست و همزمان چند سازه را اندازه‌گیری می‌کند. ضرایب همسانی درونی پرسشنامه نگرش به پژوهش با استفاده از دو روش آلفای کرونباخ و دو نیمه کردن در کل نمونه (به ترتیب $0/89$ و $0/87$)، در دختران (به ترتیب $0/81$ و $0/75$) و در پسران (به ترتیب $0/76$ ، $0/75$ و $0/75$) بود و عامل‌های استخراج شده از قابلیت اعتماد بالا و رضایت بخش برخوردارند. این یافته‌ها حاکی از همگونی ماده‌های پرسشنامه فوق هستند. ضرایب روایی همگرا پرسشنامه نگرش به پژوهش با پرسشنامه خوداثریخشی در پژوهش بر روی 400 (۲۲۰ پسر و 180 دختر)، نفر معنadar بودند.

در این پرسشنامه دانشجویان بیشترین میانگین‌ها را به ترتیب در ماده‌های $(2/44)$ ،

(۴/۲۰) و (۱۶/۴) در ماده‌های ۲۶ (۲/۷۸)، ۳۰ (۲/۸۴) و ۲۳ (۲/۸۶) کمترین میانگین از بین ماده‌های پرسش‌نامه نگرش به پژوهش به دست آورده‌اند. همچنین با استفاده از تحلیل تمایزات نقطه برش برای این ابزار ۳/۲۶ محاسبه شد به این معنا که اگر فردی نمره نگرش به پژوهش او بالاتر از ۳/۲۶ بشود، دارای نگرش مثبت به پژوهش است و اگر پایین تراز این نمره دریافت کند، دارای نگرش مثبت به پژوهش نمی‌باشد. همچنین حساسیت پرسش‌نامه ۷۲/۸ درصد و ویژگی آن ۸۲/۲ درصد برآورد شد.

نتایج جدول ۸ بیانگر آن است که مدل استفاده شده برای پیش‌بینی وظایف اولیه، مفهوم‌سازی، انجام پژوهش، ارائه نتایج و خود کارآمدی کلی معنadar است و می‌تواند ۳۱ درصد واریانس نگرش به تحقیق را تبیین کنند (ضریب تعیین ۳۱/۰ است)، تمام متغیرهای پیش‌بینی (وظایف اولیه، مفهوم‌سازی، انجام پژوهش، ارائه نتایج و خود کارآمدی کلی) قادر هستند با ضریب بتای ۰/۳۴، ۰/۴۲، ۰/۳۲، ۰/۳۵، ۰/۳۵ متغیر نگرش به تحقیق را پیش‌بینی کنند. برای پیش‌بینی متغیر نگرش به تحقیق بر اساس مقیاس کلی خودناتوان سازی و خرده مقیاس‌های آن نیز مدل معنadar است و قادر است که با ضریب بتای ۰/۳۴ رابطه بین متغیرها را پیش‌بینی کند یعنی مدل می‌تواند ۳۴ درصد واریانس نگرش به تحقیق را تبیین کنند. اما از میان متغیرهای پیش‌بینی تنها متغیر هدف تحری و هدف عملکرد گرایی است که با ضریب بتای ۰/۴۲ و ۰/۳۸ می‌تواند نگرش به تحقیق را پیش‌بینی کنند.

در این پژوهش مشاهده گردید که بین دانشجویان دختر و پسر در عامل‌ها از لحاظ نگرش به پژوهش تفاوت دیده نشد و علت اینکه جنسیت به عنوان یک متغیر مستقل مورد توجه قرار گرفت این بود که بررسی شود که آیا جنسیت در شکل گیری نگرش به پژوهش نقش دارد یا خیر. این مقادیر تفاوت معنadar را نشان نداد.

لازم به ذکر است، یکی از محدودیت‌های عمدۀ در مطالعه حاضر استفاده از نمونه‌های دانشجویی بود، همچنین فرض بر این بود که نگرش به پژوهش روی یک پیوستار در جمعیت تشابه زیادی دارد، به هر صورت، یافته‌های به دست آمده از نمونه‌های دانشجویی

باید با احتیاط مورد دقت و مرور قرار گیرد تا این ابزار را بتوان در پژوهش‌های دیگر با نمونه‌های متفاوتی در ایران جایگزین و آزمون نمود. محدودیت اساسی دیگر، کاربرد پرسشنامه‌ی خود-گزارش دهی برای سنجش نگرش به پژوهش است، زیرا پرسشنامه‌ها عمولاً مانعی برای سنجش فرایند نگرش فراهم می‌کند و شاید نتواند عمق نگرش را بسنجد و باید با مصاحبه تکمیل شود. هر چند سنجش نگرش به صورت پرسشنامه خود-گزارش دهی امکان پذیر و عملی است و توسط محققان به وفور استفاده شده است (به عنوان مثال: پاپاناستاسیو، ۲۰۰۵؛ زیندر، ۱۹۹۱؛ رابرت و بیلدریک، ۱۹۸۰). امید است که مطالعات بیشتر این موارد را تکمیل و حمایت کند. بررسی تحلیل عاملی تائیدی نشان می‌دهد که پرسشنامه درین جامعه مورد مطالعه هم برازش دارد.

مطالعه حاضر بیان می‌کند که پرسشنامه نگرش به پژوهش می‌تواند به عنوان یک ابزار مفید برای مقاصد پژوهشی به کار رود که با مطالعات انجام شده قبلی، همخوان است. پیشنهاد می‌شود که به تفاوت پرسشنامه‌ها در موقع کاربرد برای سنجش جمعیت خاص (محقق، متخصص) توجه شود. همچنین این پرسشنامه در پژوهش‌های دیگر با نمونه‌های و جمعیت‌های دیگر در ایران هنجاریابی گردد. به طور خلاصه، یافته‌های این پژوهش، در رابطه با پایایی و روایی پرسشنامه نگرش به پژوهش، مطالعات دیگران را مورد تأیید و حمایت قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد که این ابزار می‌تواند در زمینه‌های غربال گیری و بررسی علاقه به پژوهش در محیط‌های پژوهشی به خصوص برای انتخاب افراد محقق در محیط‌های پژوهشی سودمند و کاربردی باشد. همچنین از این تحقیق می‌توان در محیط دانشگاهی و مراکز مشاوره‌ای برای پیشگیری از خودناتوان سازی و افزایش اثربخشی در تحقیق برای مجتمع علمی بهره برد.

منابع

- جواهری زاده، ناصر. (۱۳۸۶). بررسی عوامل مؤثر بر گرایش دانشجویان به پژوهش، پژوهش‌های تربیتی، شماره ۱۰، صص ۴۱-۶۳.
- رئیسی، فاطمه، هاشمی شیخ شبانی، اسماعیل و فاتحی زاده، مریم (۱۳۸۳). بررسی رابطه خودناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان با اهداف تسلط، عملکرد گرها، عملکرد گریز دانش آموز، معلم، والدین و کلاس. مجله تازه های علوم شناختی، ۳، ۴، ۴۵-۳۴.
- شکر کن حسین، نجاریان، بهمن، هاشمی شیخ شبانی، سید اسماعیل (۱۳۸۴). بررسی رابطه برخی پیشانیدهای مهم و مربوط با خود ناتوان سازی تحصیلی و رابطه آن با پیامدهای برگزیده در دانش آموزان پسر سال اول دبیرستان های اهواز. مجله علوم تربیتی و روانشناسی، ۱۲(۳)، ۷۷-۱۰۰.
- موریس استیو و گراهام ویلکاکس (۱۳۷۹). فن توانمند سازی دریک هفته. (ترجمه بدری نیک فطرت و همایون صمدی، ۱۳۷۹)، تهران: انتشارات یساولی (انتشار اثر اصلی، ۱۹۹۶).

- Adams, N. A., & Holcomb, W. R. (1986). Analysis of the relationship between anxiety about mathematics and performance. *Psychological Reports*, 59, 943-948.
- Arkin, R.M (1981). Self-presentational styles. In J.T.T. edeschi (Ed). Impression Management Theory and Social Psychological Research. Orlando. FL: academic press.
- Bandura, Albert.(1997) Self-efficacy: the exercise of control. New York: W. H. Freeman.
- Bard .C. C. (2001). *Investigating research productivity among rehabilitation doctoral students*, A Thesis in Counseling Psychology, The Pennsylvania State University, Counseling Psychology, and Rehabilitation Services
- Bartlet, M. S. (1950). Tests if significance in factor analysis, *British Journal of psychology*, 3, 77-85.
- Berglas, S., and Jones, E.F. (1978). Drug choice as a self-handicapping strategy in response to noncontingent success. *Journal of Personality and social Psychology*. 36, 405-417.
- Betz, N.E.,& Borgen, F.H.(2000). The future of career assessment: integrating vocational interests with self-efficacy and personal styles. *Journal Of Career Assessment*, 8,329-338.
- Bieschke, K. J., Bishop, R. M., & Garcia, V. L. (1996). The utility of the

- Research Self-Efficacy Scale. *Journal of Career Assessment*, 4, 59-75.
- Bishop, R.M., & Bieschke, K . J. (1998). Applying social cognitive theory to interest in research among counseling psychology doctoral student. *Journal of Counseling Psychology* , 45, 182-188.
- Campbel, C.A., & Robinson, E. H.(1990). The accountability and Research Challenge: Training Future counselors. Elementary School guidance and Counselling, 25(1), 72-78.
- Cattell, R. B. (1966). The scree test for the number of factors. *Multivariate behavioral research*, 3, 245-276.
- Covington, M. V. (1984). The self-worth theory of achievement motivation: Findings and imprecations. *Elementary school Journal*, 85(1), 5-20.
- Covington, M.V.(1992). Making the Grade: A self-worth Perspective on Motivation and school reform. Cambridge, Cambridge university press.
- Eccles,j.s.(1990).Predictors of math anxiety and its influence on young adolescents, course enrollment intention and performance in mathematics. *Journal of Educational Psychology*,82,60-70.
- Entwistle, N. J., 2002, *Research-based university teaching: what is it and could there be an agreed basis for it?* Psychology of Education Review, 26,2, 3-9.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). Belief, Attitude, Intention, and behavior: An Introduction to Theory and Research. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Gelso,c.j., Lent, R.W.(2000). Scientific training and scholarly productivity:The person ,the training environment , and their interaction .In S.D.Brown & R.W. Lent (Eds), *Handbook of counseling psychology*. New York:john Wiley.
- Gist, M. E. & Mitchell, T. R. (1992). "Self-efficacy:a theoretical analysis of its determinants and malleability", *Academy of Management Review*. 1.17 .2, pp.183-211.
- Greely et al., (1989) Greely, A.T., Johnson, E., Seem, S., Braner, M., Dias, L., Evans, K., Kincaide, E., & Pricken, P. (1989). *Research self-efficacy scale*. Unpublished scale presented at the Association for women in Psychology Conference, Bethesda, MD.
- Kaiser, H. (1961). A note on Guttman's lower bound for the number of common factors. *Multivariate behavioral research*, 1, 249-276.
- Lett, J. (1977). Assessing attitudinal outcomes, In: Phillips, J.(ed.), *The language connection: from the classroom to the word*, Skokie, III, 1977, 267-407
- Ma, X. (1995). Factor structure of attitudes toward mathematics among high,average, and low achieving high school senior student in the Dominican Republic. *Focus on Learning Problems in Mathematics*.17(4),20-35.
- Midgley, C., Kaplan, A., & Middleton, M. J. (2001). Performance approach goals: Good for what, for whom, under what circumstances, and at what cost? *Journal of Educational Psychology*, 93, 77-86.
- Midgley, C. (2000). *Pattern of adaptive learning*. University of Michigan.

- U.S.A. press.
- Papanastasiou, E. C.(2005). Factor Stactuer of the “Attitudes Toward Research” Scale, *Statistics Education Research Journal*.4(1), 16-26.
- Roberts, D. M., & Bilderback, E. W. (1980). Reliability and validity of a statistics attitude survey. *Educational and Psychological Measurement*, 40, 235-238.
- Sabzwari S., Kauser, S., Khuwaja Ali. (2009). Experiences, attitudes and barriers towards research amongst junior faculty of Pakistani medical universities, *BMC Medical Education* 9:68 doi:10.1186/1472-6920-9-68.
- Sheperis, C.J. (2010). Contemporary issues in counceling research. In C.J. Sheperis, J. S. Young, & M.H. Daniels (Eds.) counceling research: Quantitatives, Qualitative & Mix Methods, p 1-5. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Siemens, D. R. Punnen, S. Wong, J. & Kanji, N. (2010). A survey on the attitudes towards research in medical school, *BMC Medical Education* ,10:4
- Stipek,D.J.(1993). Motivation to Learn (2nd ed). Boston. Ally and Bacon.
- Ticle, D.M. (1991). Esteem Protection or enhancement? Self-handicapping motives and attribution differ by self-esteem. *Journal of Personality and Social Psycholgy*, 60, 711-725.
- Waters, L. K., Martelli, T. A., Zakrajsek, T., & Popovich, P. M. (1988). Attitudes toward statistics: An evaluation of multiple measures. *Educational and Psychological Methods*, 48, 513-516.
- Wheeler, S. & Elliott, R. (2008). What do counceler and psychotherapists need to know about research? *Counceling and Psychothrapists research*, 8 (2) 133-135.
- Zeidner, M. (1991). Statistics and mathematics anxiety in social science students: Some interesting parallels. *British Journal of Educational Psychology*, 61, 319-328.